

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus I. Quid, & quotuplex sit confessio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

locus non erit, juxta doctrinam gloss. V. *possessorem, & declarat.* Card. hic, n. 13. Joan. Andr. *ad Specul. sub hoc tit. vers. sed propter*: dixi autem de possessore *non-dum triennali*; nam dispositioni hujus Clementinæ non est locus contra illum, qui jam per triennium illius beneficii pacificam habuerit possessionem; quia lex iniquum judicat, ut possessor, qui pacificè triennio possedit, sua possessione privetur, propter primam tantum sententiam in Romana Curia latam, à qua appellatum est; licet enim pro ipsa in favorem Actoris aliàs præsumatur, contra ipsum tamen Actorem, qui tanto tempore tacuit, præsumptio est, quæ quidem triennali possessori favet; sic justum & conveniens fuit, ut hæc præsumptio triennalis possessionis præsumptionem sententiæ excluderet, ut optimè advertit Card. hic, n. 18.

1387. Sequitur 4. licet attentio jure communi, de quo in *c. ult. b. t.* cum similibus, quando Reus possessor à sententia contra eum lata appellat, rei petitiæ fructus, non autem res ipsa sequestrari debeant: in hac tamen nova Ecclesiastici beneficii se-

questratione non tantum fructus, sed & ipsum beneficium in totum sequestrari, ut notat gloss. V. *beneficium; omnes in c. examinata, de judic.* Unde per talem beneficii Ecclesiastici sequestrationem ab Ordinatio factam, quamvis ipse non exprimat, ipsius tamen beneficii possessio adeò in sequestrum rectè viâ transfertur, ut possit ipse validè, & rectè omnia ipsius beneficii jura exercere, juxta doctrinam glossæ, V. *beneficium*, hic, ubi etiam notat Abb. n. 8. quo habetur, quòd, cum persona illa, apud quam beneficium sequestratur, ipsum possideat, & debitam, plenamquè de eo curam habere debeat, ut textus habet, rectè fiat, quòd si tale beneficium fuerit Episcopatus, vel alia dignitas, ad quam pertineat beneficia conferre, eligere, vel præsentare, sequester hæc omnia, pendente lite, facere poterit, ut ex hoc textu deducunt Card. n. 9. hic; Innoc. in *c. examinata, de judic.* ubi etiam Imola num. 11. Felinus in *c. cum Bertold. num. 29. cum seq. de re judic.*

* * *

QVÆSTIO XVIII.

IN TIT. XVIII. DE CONFESSIS.

1388. **H**Ætenus potissimum egimus de his, quæ pertinent ad formam, & modum ordinandi judicium, quoad primam ejus partem, ut notavimus n. 1. plurimum autem de Reo *contumace*; nunc agendum erit de eodem *confitente*, atque adeo de secunda parte judicii, seu media, juxta cit. n. 1. si enim Reus id, quod petitur, sponte confitetur, Actor multum relevatur ab onere probandi; quo cæterò quin in ordine ad merita causæ (quæ à probationibus pendent) rectè judicium instrui debet, quod facilius per confessionem Rei obtinetur; quia tamen non quælibet confessio Rei Actori prodesse aut potest, aut debet, ideo in hoc titulo, quæ circa illam controversa sunt, exponuntur.

ARTICULUS I.

Quid, & quotuplex sit confessio?

Confessio, prout hic de illa agitur, de- 1389
finitur *assertio illius, quod ab Adversario intenditur*; de hac materia hoc titulo agitur, antequam ad probationes descendatur; cum enim in seqq. titulis agendum sit de Reo *Insciante*, adeoque modis, atque mediis per probationes convincendis; in præmissis autem jam dictum sit de Reo *contumace*, meritò post hoc, & ante illud, agitur de *Confitente*. Antequam enim ad probationes veniatur, videri

Acti debet, an Adversarius sponte fateatur illum articulum, qui probatione indiget? Nam propria Confessio non tantum est optima probatio, Actorem ab onere probandi relevans, sed etiam est instar sententiae, & rei judicatae, si ea in iudicio sit facta; L. 1. ff. h. t. ibi: *confessus pro iudicato est, qui quodammodo sua sententia condemnatur*; haec tamen intellige in causa civili; nam in criminali (imò etiam in civili hodie, ex communi usu, ut notat Valleng. hic, n. 10.) etiam post propriam Rei confessionem requiritur sententia Iudicis; L. si confessus 5. ff. de Custod. & Exhibit. Reorum, ibi: *si confessus fuerit Reus: donec de eo pronuntietur, in vincula publica conjiciendus est*; junctâ glossâ, V. pronuntietur.

1390. Confessio duplex est; una *judicialis*, quæ fit in loco iudicii coram Iudice sedente pro tribunali ad instantiam partis; & *extrajudicialis*, quæ fit extra illas circumstantias; ambæ plurimum differunt in effectu; ut patebit ex dicendis in seqq. extrajudicialis alia est, quæ fit præsentè; alia, quæ absente Adversario; & hæc nihil probat, si genericè facta sit absquè expressione causæ; ut si dicam, fateor, me Titio debere centum, non addendo causam, seu titulum debendi, c. si cautio 14. de fide instrum. ibi: *si cautio, quam à te indebitè proponis expositam, indeeterminate loquatur, Adversarius tuus tenetur ostendere debitum, quod continetur in ea: Sed si causam, propter quam hujusmodi scriptum processerit, expresseris in eadem: confessioni tua statur: nisi probaveris, te id indebitè promississe*; L. cum de indebito 25. §. fin. ff. de probationibus, ibi: *si autem cautio indebitè exposita esse dicatur, & indiscretè loquitur: tunc eum, in quem cautio exposita est, compelli debitum esse, ostendere, quod in cautionem deduxit; nisi ipse specialiter, qui cautionem exposuit, causas explanavit, pro quibus eandem scripsit: tunc enim stare eum oportet sua confessioni: nisi evidentissimis probationibus, in scriptis habitis, ostendere paratus sit, sese hac indebitè promississe*.

1391. Questio est, an omnis confessio, quæ fit in iudicio, sit *judicialis*? Resp. quòd Mascardus Volum. 1. de probat. conclus. 348. n. 28. & 52. doceat, factam in iudicio,

solum coram Notario, non esse *judicialis*; Pirhing tamen h. t. confessionem apud protocolum, coram Notario receptam, ex consuetudine censeret *judicialis*, eò quòd pleriquè actus legitimi, qui in iudicio coram Iudice expediri solent, etiam coram Notario, expediri possunt, & valeant.

Questio est 2. quid dicendum de confessione facta coram Arbitro? Resp. valere, ac censeret *judicialis*, si arbiter processit servato juris ordine ad instar Iudicis; cum arbitria sint redacta ad similitudinem iudiciorum; L. 1. ff. de receptis Arbitris, de quo V. dicta l. 1. tit. 43. seu ultimo: receptam verò coram Arbitratore, esse tantum *extrajudicialis*; sic Mascard. cit. à n. 14. Maranta, de ord. iudic. p. 6. tit. de Confessione, n. 31.

1392. Questio est 3. quid dicendum de confessione facta coram Iudice incompetente? Resp. non haberi pro *judiciali*, et si Clerici. 8. de iudic. ibi: *et si Clerici coram seculari Iudice convicti fuerint, vel confessi de crimine, non sunt propter hoc à suo Episcopo aliquatenus condemnandi*. Sicut enim sententia, à non suo Iudice lata, non tenet, & ita facta confessio coram ipso; hinc confessio facta coram Iudice incompetente non sufficit ad condemnandum; Barbof. ibid. n. 6. habet tamen vim confessionis *extrajudicialis*. Nam Iudex incompetens, sicut nihil addit; sic, nihil etiam adimit confessioni, coram se factæ.

ARTICULUS II.

De confessione judiciali.

1393. Prima dubitatio est, quid requiratur, ut confessio *judicialis* valeat cum effectu? Resp. requiri plures conditiones; & 1. quòd fiat coram Adversario, vel ejus Procuratore, L. certum 6. §. si quis absente 3. h. t. ibi: *si quis absente Adversario confessus sit, videndum, nunquid non debeat pro iudicato haberi: quia, nec qui jurat de operis, obligatur, nec soleat quis absenti condemnari: certè, Tutorem, Curatoremve presentem esse sufficit*; ubi etiam